

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. София, 03.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав,** в публично заседание на 14.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **10127** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалба озаглавена искане на Д. Н. срещу Заповед № АД-1484 от 22.08.2013г. на ВНД началник на отдел ПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1, б."б" от ЗДвП - изземване на свидетелството за управление на лице, което е нарушило разпоредбите на чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП.Посочено е, че заповедта е незаконосъобразна, като се цитират решения на ВАС в посочения смисъл.В съдебно заседание жалбоподателя не изразява становище, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ВНД Началник "Пътна полиция" при СДВР, редовно призован в с.з. не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура,уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 08.09.2013 г. полицай при ОПП-СДВР съставил акт за установяване на административно нарушение, в който отразил,че на същата дата около 05,15ч., в

[населено място], жалбоподателят бил спрян за проверка. Органите на КАТ установили, след изпробване на алкотест дрегер 7410 N0003, рез. 0,93, резултат от проверката 0,7%, с което е нарушил разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

На жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване № 0408375, но по делото няма данни същият да е дал кръв за изследване в медицинско заведение. На Н. бил съставен акт за установяване на нарушение /АУАН/ бл. № 0252780 от 08.09.2013 г., като въз основа на АУАН му било издадено и Наказателно постановление № ААД 1484 от 23.09.2013 г., издадено от ВНД Началник Отдел ПП при СДВР.

Видно от приложеното по делото доказателство, по силата на наказателно постановление № АД 1484 от 23.09.2013 г., издадено от Началник АНД отдел "ПП" при СДВР, жалбоподателят е лишен от правото да управлява МПС за срок от 07 месеца и му била наложена глоба в размер на 600 лв. Същото е влязло в сила.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство", до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца. При тази законова регламентация необходимите материалноправни предпоставки за прилагане на мярката е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена по разписания в закона ред.

При спазване на чл. 170, ал. 1 от АПК и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДП. В тежест на жалбоподателя е да установи факти, въз от които черпи права като обори констатациите относно стойности на концентрацията на алкохол в кръвта, измерени с техническо средство, начин допустим по закона. Жалбоподателят не е направил медицинско изследване за кръвна проба по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, макар да му е издаден талон за такова изследване. Поради това съдът намира за доказана фактическата обстановка, установена с акт за установяване на административно нарушение. При установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %, с техническо средство, са възникнали материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Касае се за административна принуда, предвидена в специалния закон, с оглед спецификата на регулираните от него обществени отношения, която се прилага при изрично предвидени условия. След като те са налице, правилно административният орган е приложил мярката. Доводите за нарушение на принципа на съразмерност при действията на административния орган са неоснователни, тъй като административният акт е издаден при обвързана компетентност при правилно изяснени факти за прилагане на принуда съобразена с целта на закона, поради което няма нарушение на чл. 6 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 от АПК. Обжалваната заповед е мотивиран, мотиви има изложени и в съставения акт за установяване на административно нарушение и НП.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. срещу Заповед № АД-1484 от 22.08.2013г. на ВНД началник на отдел ПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, ал.1, б."б" от ЗДвП - изземване на свидетелството за управление на лице, което е нарушило разпоредбите на чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: